

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 591—z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości. 943

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 592—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 października 1930 r. w sprawie regulaminu wyborczego dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego. 945

693—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 października 1930 r. w sprawie regulaminu wyborczego dla wyborów rabinów i podrabinów w gminach wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego 951

591.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 października 1930 r.

o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustanawia się „Krzyż Niepodległości” i „Medal Niepodległości” celem odznaczenia osób, które zasłużyły się czynnie dla niepodległości Ojczyzny w okresie przed wojną światową lub podczas jej trwania, oraz w okresie walk orężnych polskich w latach 1918 — 1921, z wyjątkiem wojny polsko-rosyjskiej na obszarze Polski.

Art. 2. „Krzyż Niepodległości” o wymiarach 4,2 x 4,2 cm składa się z 4 równych ramion o przekroju spłaszczonego ośmioboku, rozszerzonego na krańcach ramion, związanych pośrodku sześcianiem.

Krzyż wykonany jest z metalu pozłacanego.

Czołowa strona ramion krzyża pokryta jest czarną emalją, przedzieloną paskiem metalowym, na którym wyryty jest w kierunku poziomym napis: „Bojownikom Niepodległości”, na czołowej zaś stronie sześcianu znajduje się wyryty wizerunek Orła.

„Medal Niepodległości” o średnicy 35 mm przedstawia na czołowej stronie w polu środkowym

wyobrażenie trzech hydr, przebitych trzema mieczami. Całość zamknięta w podwójny otok, zawierający napis: „Bojownikom Niepodległości”. Na odwrocie w polu zamkniętym w pojedynczy otok umieszczone pośrodku litery: „R. P.”.

Krzyż i Medal Niepodległości noszony jest na wstążce czarnej szerokości 3,7 cm o dwóch pionowych paskach czerwonych szerokości 0,3 cm na bokach wstążki.

Art. 3. Dla tych, którzy walczyli z bronią w rękę o Niepodległość Ojczyzny przed wojną światową lub poza szeregami armji względnie walką tą kierowali, może być przyznany „Krzyż Niepodległości z mieczami”.

Krzyż Niepodległości z mieczami składa się z normalnego Krzyża Niepodległości oraz z wykonanych z metalu pozłacanego, a umieszczonych ponad krzyżem, lecz poniżej wstążki — dwóch skrzyżowanych mieczów, związanych ornamentem.

Art. 4. Krzyż i Medal Niepodległości nadaje Prezydent Rzeczypospolitej na przedstawienie Prezesa Rady Ministrów na podstawie wniosków Komitetu Krzyża i Medalu Niepodległości. Komitet ten składa się z pierwszych dziesięciu osób, którym Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów nada Krzyż Niepodległości.

W razie ustąpienia członka Komitetu, Komitet powołuje nowego członka z pośród odznaczonych Krzyżem Niepodległości.

Komitet wybiera ze swego grona przewodniczącego, dwóch zastępców i sekretarza generalnego; sposób urzędowania Komitetu ustali regulamin uchwalony przez Komitet.

Art. 5. Odznaczeni Krzyżem lub Medalem Niepodległości otrzymują, oprócz odpowiedniej odznaki, dyplom.

Przygotowanie dyplomu i wydanie odznaki, którą osoby odznaczone nabywają na koszt własny, zarządza przewodniczący Komitetu.

Wykazy odznaczonych będą ogłaszane w gazecie rządowej.

Art. 6. Krzyż Niepodległości zajmuje w kolejności orderów i odznaczeń polskich miejsce przed Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, zaś Medal Niepodległości przed srebrnym Krzyżem Zasługi.

Art. 7. Krzyż i Medal Niepodległości można nadawać wyłącznie do dnia 31 grudnia 1932 r.

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister

Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

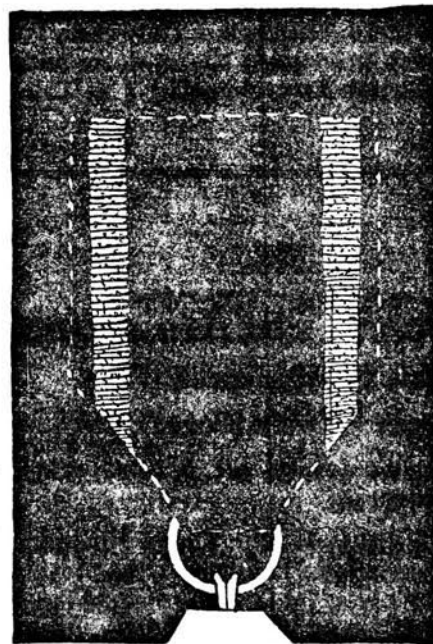
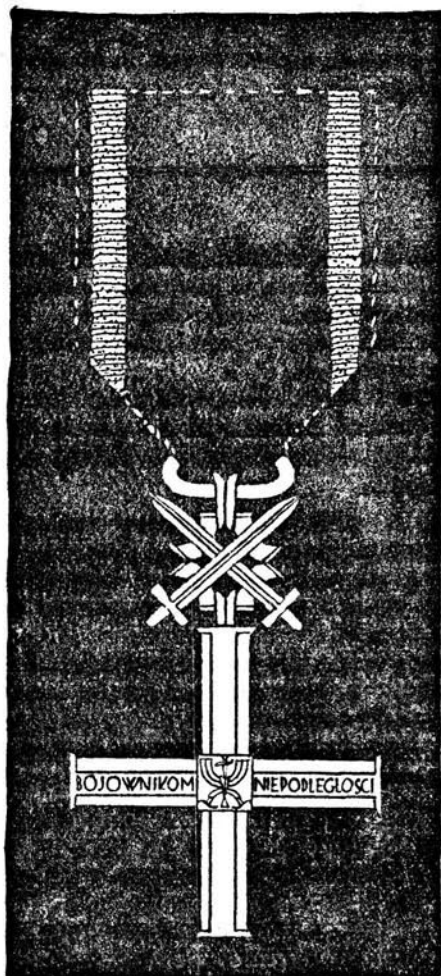
Minister Komunikacji: *Kühn*

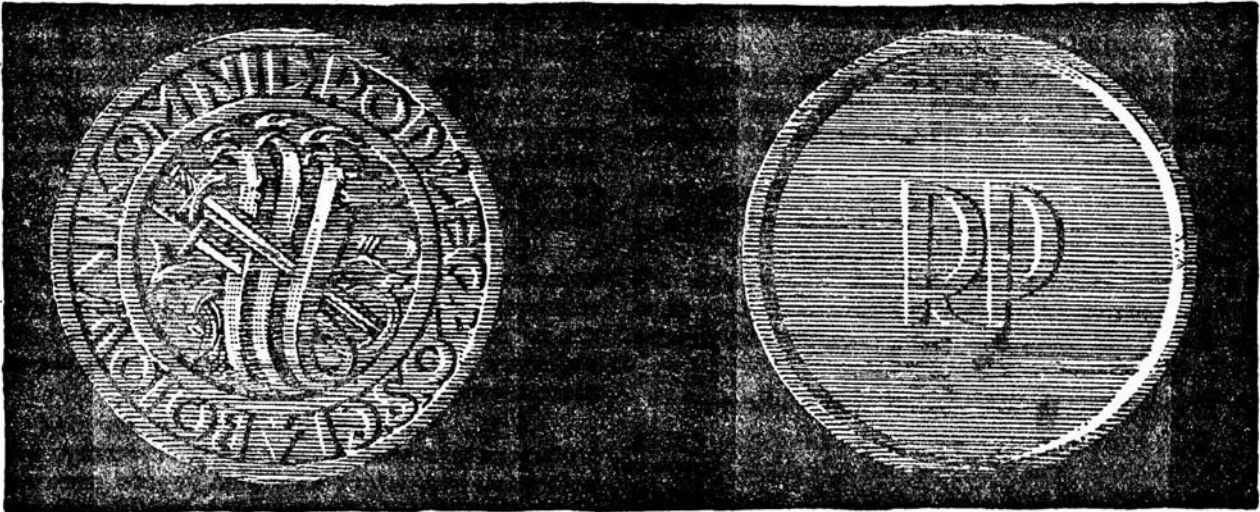
Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

592.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 24 października 1930 r.

w sprawie regulaminu wyborczego dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Na podstawie art. art. 50, 51 i 53 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego, w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o uporządkowaniu stanu prawnego w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 52, poz. 500) zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zwierzchni nadzór nad czynnościami wyborczymi do wszystkich organów zarządu w gminach wyznaniowych żydowskich sprawuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Miejscową władzą nadzorczą nad czynnościami wyborczymi w gminach wyznaniowych żydowskich jest powiatowa władza administracji ogólnej, władzą nadzorczą II instancji jest wojewoda.

Nadzór nad czynnościami wyborczymi w gminie wyznaniowej żydowskiej w Warszawie sprawuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego albo za pośrednictwem mianowanego przez niego w tym celu komisarza wyborczego albo też zlecając te funkcje właściwej władzy administracji ogólnej II instancji.

§ 2. Mniejsze gminy wyznaniowe żydowskie wybierają na lat cztery zarząd z ośmiu członków i tyluż zastępców.

§ 3. Wielkie gminy wyznaniowe żydowskie wybierają na lat cztery radę gminy wyznaniowej oraz zarząd.

Liczebny skład członków i zastępców członków rady oraz zarządu dla poszczególnych gmin wielkich określony będzie w rozporządzeniach Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zarządzeniu wyborów organów gmin względnie w rozporządzeniach wydawanych w związku ze zorganizowaniem się gmin wyznaniowych żydowskich, jako gmin wielkich w myśl art. 14 — 23 wyżej wymienionych przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich.

§ 4. Wybory są powszechne, równe, tajne, bezpośrednie i proporcjonalne.

§ 5. Czynne prawo wyborcze przysługuje osobom płci męskiej wyznania żydowskiego czyli mojżeszowego, które ukończyły 25 lat i mieszkają w obrębie gminy żydowskiej bez przerwy przynajmniej rok jeden.

Prawo wyborcze ulega zawieszeniu na czas postępowania upadłościowego, utraty praw obywatelskich, ubezwłasnowolnienia, kary więziennej i koryzstania z dobroczynności publicznej.

§ 6. Bierne prawo wyborcze jest zależne od następujących warunków:

- a) obywatelstwo polskie;
- b) posiadanie czynnego prawa wyborczego;
- c) wiek 30 lat skończonych;
- b) nieskazitelnosc obywatelska.

§ 7. Płatni funkcjonariusze gmin wyznaniowych żydowskich, a więc rabin gmin (wchodzący do zarządów z urzędu), względnie podrabini jak też funkcjonariusze administracyjni gminy mogą w danej gminie kandydować, o ile w ciągu 3 dni od dnia ogłoszenia wyborów ustąpią z zajmowanego stanowiska.

§ 8. Osoby, tracące w czasie trwania kadencji czynne lub bierne prawo wyborcze, tracą zarazem mandat członka zarządu w gminach mniejszych lub członka rady względnie zarządu w gminach wielkich. Podobnie tracą oni mandat, jeżeli w czasie kadencji stanie się wiadomą okoliczność, któraby pierwotnie ich obieralności stała na przeszkodzie.